

til de vedkommende Personligheder, naar man fremkommer med lignende Offentliggjørelser. Det ærede Kongevalgte Medlem meente, at de Betænkeltigheder, som saavel Drøfveren som jeg havde fremhævet, ikke ramte disse Offentliggjørelser, idet her ikke var Spørgsmaal om Forfremmelse, men kun Spørgsmaal om Afstedigelse. Jeg maa tillade mig at hendele det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det er meget sjældent, at der fra de høiere militaire Myndigheder fremkommer directe Indstillinger om Afstedigelse, men derimod fremkommer der aarlig fra samtlige Hærens faste Befalingsmænd Udtalelser, som lægges til Grund saavel for Forfremmelse som for Afstedigelse. Man kan nu ikke forlange, at enhver af de Mænd, som det i Embeds Medfør paaligger at afgive saadanne Erklæringer, just skal saa meget nøie undersøge, om det, efter hvad der her er sleet, dog alligevel ikke vil kunne ventes, at hans Udtalelser i Fremtiden ville blive Gjenstand for en lignende Offentliggjørelse. Det ligger meget nær, at disse Mænd ville sige: Vi see jo, at vi risikere, at de Udtalelser, de Erklæringer, vi afgive i Embeds Medfør efter vor bedste Overbeviisning, ville blive dragne frem for Offentligheden. Følgen deraf vil usejlsbarlig for en stor Deels Vedkommende blive den, at de ville blive meget betænkkelige ved disse Erklæringers Afgivelse, og den næste Følge deraf bliver, at ethvert solidt Grundlag for Krigsministeriets Indstillinger i sin Tid vil mangle.

Sasle: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg kun gjøre et Par ganske korte Bemærkninger i Anledning af, hvad den høitærede Krigsminister yttrede, navnlig med Hensyn til hans første Uttring angaaende Realfattioner under Krigsministeriet. Den ærede Krigsminister fremhævede som noget Arigtigt af Statsrevisionen, at den har sagt, at „denne Fremstilling“ — i Krigsministeriets eget Brev — tyder paa, at Tilsynet med de militaire Bygninger har været mindre omhyggeligt, end det burde være. Den ærede Krigsminister fremhævede dette som en Beshyldning, Statsrevisionen havde fremsat, inden at der var Grund dertil. Grunden er Krigsministeriets egen Skrivelse. Naar Krigsministeriet

begynder en Skrivelse med: „Ved en i Sommeren i 1868 foretagen Undersøgelse af det Hæren tilhørende Ridehus i Horsens viste det sig“, saa kan man ikke troe, at denne Brostfældighed har viist sig tidligere, eller at der tidligere har været foretaget nogen Undersøgelse af Ridehusets Bessaffenhed, som har viist, at det var brostfældigt. Det er den Redaction, som Krigsministeriet har givet sit Svar paa den Skrivelse, som Statsrevisionen havde rettet til det om dette Spørgsmaal, der har gjort, at Statsrevisionen naturligen maatte antage, at Krigsministeriet pludselig havde gjort den Opdagelse, at Ridehuset var saa faldefærdigt, at det ikke kunde staae længere. — Det maa maaffee være mig tilladt med Hensyn til de Bemærkninger, den høitærede Krigsminister gjorde om, naar Regnskabsoversigterne kunde afleveres, at udtale, at jeg ikke kan troe, at Krigsministeriets Regnskabsvæsen skulde være saaledes bessaffent, at Krigsministeriet ikke kan opfylde det Samme, som de andre Ministerier. Jeg skal ikke indlade mig paa Enkelthederne af, hvad den ærede Minister fremførte, men maaffee det dog maa være mig tilladt at sige, at hans Uttring om Afslutning den 1ste Juli tydede paa, at vi haardt kunde trænge til Loven om Afslutning af Statsregnskabet; thi om Afslutningen end ikke behøver at gjøres for 1ste Juli, saa troer jeg dog, at flere af Ministerierne have viist, at det er muligt at faae afsluttet i ikke saa lidt kortere Tid end de tre Maaned, og naar det sleet, saa vil Ministeriet vistnok have Tid til at faae Regnskabet særddigt til 1ste Juli.

Fischer: Det blev under den Fremstilling af Forholdene med Hensyn til Reserfefonden, som vi vistnok Alle med særdeles Interesse hørte fra den høitærede Finanzministers Side, af den ærede Minister udtalt, at efter hans Overbeviisning vilde der kun vanskkelig lade sig skrive en Lov om Reserfefonden. Dette er nu ogsaa netop min Betragtning af det paagældende Forhold. Jeg troer ikke, at det vil kunne lykkes i en Lovs Form at fastslaae saadanne Regler, der ville kunne være heldige at anvende i alle de Tilfælde, som kunne indtræffe. Der vil jo meget ofte kunne møde saadanne Begivenheder,